

VOLT EGYSZER EGY BABA...

Volt egyszer egy baba,
Az volt ám a baba!
Csillag volt a szeme,
Arany volt a haja.

Soh' se állt durcásan
Sírásra a szája,
Mikor aludt, se kért
Tejet uzsonnára.

Tarka pillangóval
Egyre csak cicázott,
Arany karikával
Vígan karikázott.

Kiskerti, nagykerti
Gyalogúton átal,
Pintyőke kísérte
Szebbnél szebb nótával.

Egyszer csak hogy s hogy nem,
Eltévedt a baba,
Kibomlott ragyogó,
Hosszú, arany haja.

Patak partján sírva
Befonja két ágba:
Kéklő nefelejcsbe,
Fehér gyöngyvirágba.

Mókus az erdőben
Hallja a sírását:
Oda hívja gyorsan
Hat fürge pajtását.

Mogyoróvesszőből
Kis kocsit csinálnak,
Puha zöld pázsitot
Raknak be párnának.

Röpítik a babát
Forgó babavárba,
Ezer síró baba
A kapuba várja.

Meg is vendégelik
Azt a hat mókuskát –
Tán még most is sütik a
Mogyorós pampuskát.